31/05/2020

“Έχουμε ανάγκη από Πατέρες που θα μεταδίδουν Σώμα και Αίμα Χριστού”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Την τελευταία Ενορία της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος στα σύνορα με τον Νομό Βοιωτίας, η οποία συνδέει πνευματικά την Ιερά Μητρόπολη Φθιώτιδος με την Ιερά Μητρόπολη Θηβών και Λεβαδείας, στο όμορφο χωριό Παρόριο, το οποίο απέχει μόλις 22 χιλιόμετρα από την πόλη της Λειβαδιάς και διοικητικά ανήκει στο Νομό Βοιωτίας, αλλά πνευματικά υπάγεται στην Ιερά Μητρόπολη Φθιώτιδος, επισκέφθηκε ποιμαντικώς το πρωί της Κυριακής των Αγίων Πατέρων, 31 Μαΐου 2020, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών.

Ο Σεβασμιώτατος έγινε δεκτός με χαρμόσυνες καμπανοκρουσίες από τον εξυπηρετούντα Εφημέριο του χωριού π. Σπυρίδωνα Καραούζα, καθώς η Ενορία στερείται Ιερέως και τους κατοίκους, οι οποίοι και προϋπάντησαν τον Σεβασμιώτατο στα προπύλαια του ιστορικού Ναού των Αγίων Θεοδώρων.

Ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών τέλεσε τη Θεία Λειτουργία, πλαισιούμενος από τον εξυπηρετούντα Εφημέριο του χωριού π. Σπυρίδωνα Καραούζα, τον Αρχιδιάκονο π. Ευστάθιο Κατόπη και τον Ιεροδιάκονο π. Νικόλαο Πολυζώη, και κήρυξε τον Θείο Λόγο τονίζοντας με αφορμή την Εορτή των 318 Θεοφόρων Πατέρων των

συγκροτησάντων την Α΄ εν Νικαία Οικουμενική Σύνοδο, την ανάγκη νέων Ιερέων.

Δείτε το σχετικό βίντεο με την ομιλία του:

Διαβάστε το κήρυγμά του:

«Αγαπητοί μου και Άγιοι Πατέρες, αγαπητοί εν Χριστώ αδελφοί και εκλεκτοί μας Άρχοντες.

Σήμερα η Αγία μας Εκκλησία μετά τη μεγάλη Δεσποτική εορτή της Αναλήψεως και πριν από την επίσης, σπουδαία μεγάλη γενέθλιο της Εκκλησίας Εορτή της Πεντηκοστής, τιμά τη μνήμη των 318 Πατέρων της Α΄ Οικουμενικής Συνόδου εν Νικαία Οικουμενικής Συνόδου. Όπως γνωρίζουμε η Α' Οικουμενική Σύνοδος, συνήλθε στη Νίκαια της Βιθυνίας το 325 μ.Χ., η οποία αντιμετώπισε την πρώτη μεγάλη αίρεση του χριστιανισμού, την αίρεση του Αρείου. Αυτήν, η οποία υποβιβάζεται το Δεύτερο Πρόσωπο της Αγίας Τριάδος, τον Υιό και Λόγο του Θεού, τον Κύριό μας Ιησού Χριστό σε κτίσμα, σε έναν δηλαδή ατελή θα λέγαμε Θεό, και όχι τον Τέλειο Θεό και Τέλειο Άνθρωπο και είναι η Σύνοδος, η οποία μεταξύ των άλλων διατύπωσε και το πρώτο άρθρο του Συμβόλου της Πίστεως και στην οποία συμμετείχαν σπουδαίοι και μεγάλοι Άγιοι της Εκκλησίας μας, όπως ο Μέγας Αθανάσιος, ο Άγιος Νικόλαος και άλλοι Άγιοι και είναι επίσης η Σύνοδος, την οποία συνεκάλεσε και έθεσε υπό το κύρος του, ο Άγιος της Εκκλησίας αλλά και μεγάλος της ιστορίας Μέγας Κωνσταντίνος.

Σήμερα λοιπόν η Εκκλησία μας, φέρνει μπροστά μας αυτούς τους Πατέρες, τους Αγίους, τους Οσίους και Θεοφόρους, διότι θέλει δια μέσου των προσώπων αυτών, των Αγίων, να μας διδάξει και να μας βεβαιώσει, ότι η θέωση της ανθρώπινης φύσεως, την οποία εορτάζουμε με την Εορτή της Ανάληψης, είναι η δυνατότητα του ανθρώπου να ζήσει αιώνια με το Θεό, να ζήσει στην αγκαλιά του Θεού, όχι απλώς να αναστηθεί και να μείνει έξω από την αγάπη του Θεού, αλλά να αναστηθεί, να ζήσει στην αιωνιότητα, αλλά όχι μία αιωνιότητα πόνου, οδύνης και μοναξιάς, αλλά μία αιωνιότητα κοινωνίας, μία αιωνιότητα αγάπης, μία αιωνιότητα σχέσης με τον Θεό. Αυτό σημαίνει Ανάληψη, αυτό σημαίνει θέωση, αυτό σημαίνει μετοχή στην κοινωνία των προσώπων της Αγίας Τριάδος, μετοχή στην κοινωνία της αγιότητος. Αυτό σημαίνει έχω σχέση με τον Θεό, έχω σχέση με την Παναγία, έχω σχέση με τους Αγίους και επειδή πολλές φορές μέσα στην ιστορία πολλοί άνθρωποι, προσεγγίζουν αυτές τις αλήθειες της πίστεως, ακόμη και εντός του χριστιανικού και του εκκλησιαστικού περιβάλλοντος με έναν τρόπο φιλοσοφικό,

έρχεται να μας βεβαιώσει η Αγία μας Εκκλησία σήμερα, να μας φέρει 318 ανθρώπους σαν και εμάς, που όμως δεν ήταν σαν και εμάς. 318 Θεοφόρους Πατέρες για να μας πείσει και να μας βεβαιώσει, ότι η θέωση δεν πρόκειται για μία θεωρητική διδασκαλία, δεν πρόκειται για ένα ιδεολόγημα, δεν πρόκειται για μία ουτοπία την οποία κανείς την έχει ανάγκη, για να μπορεί να πορεύεται ιδεολογικά μέσα στον κόσμο, για να μπορεί να βρίσκει κοινούς τόπους συνεννόησης και συμφωνίας και συνοδοιπορίας, αλλά πρόκειται για μία πραγματικότητα, μία πραγματική ζωή που μπορεί κανείς να τη ζήσει ήδη μέσα από την ιστορία και να φτάσει μέσα από την βίωση αυτή, στα έσχατα και πέρα από την ιστορία.

Έρχεται η Αγία μας Εκκλησία και μας φέρνει τους 318 Πατέρες της Α’ Οικουμενικής Συνόδου, για να πει στον κάθε άνθρωπο από μας, που μπορεί να αισθάνεται μόνος του, που μπορεί να αισθάνεται ορφανός, που μπορεί να αισθάνεται ανέστιος, που μπορεί να αισθάνεται ότι δεν έχει κάποιον άνθρωπο να τον καταλάβει, να τον αγκαλιάσει, να του μιλήσει, να σκύψει στον πόνο του, στην αγωνία του, στη στεναχώρια του, στη φτώχεια του, στη δυσκολία του.

Έρχεται η Αγία μας Εκκλησία και μας λέει: «Δεν είστε μόνοι, αυτό που είπε ο Χριστός και βεβαίωσε ότι: «ουκ εάσω υμάς ορφανούς» κατά την ημέρα της Αναλήψεως. «Θα στείλω τον Παράκλητο, που θα εορτάσουμε την Πεντηκοστή και το Άγιο Πνεύμα και δια του Παρακλήτου δηλαδή, δια του Αγίου Πνεύματος, θα σας στείλω Πατέρες μέσα στην Εκκλησία, Πατέρες μέσα στην Ενορία, Πατέρες μέσα στη ζωή», γιατί πράγματι αδελφοί μου, για να πορευτούμε σε έναν κόσμο δύσκολο, για να πορευτούμε στα δύσβατα μονοπάτια της ζωής, για να πορευτούμε στις πίκρες, στις στεναχώριες, στις δυσκολίες, για να πορευτούμε μέσα στον κόσμο έχουμε ανάγκη έναν πατέρα, όπως έχουμε ανάγκη το σαρκικό μας πατέρα και μας λείπει όταν τον έχουμε χάσει και είναι πάντοτε μία μεγάλη πληγή στην καρδιά μας, όταν έχουμε χάσει τον πατέρα μας, ασφαλώς και την μητέρα μας, έχουμε ανάγκη Πνευματικούς Πατέρες, οδηγούς. Όχι για να είναι οι εισαγγελείς της ζωής μας, όχι για να γίνουν αστυφύλακες και τροχονόμοι της καθημερινότητάς μας, όχι για να έρθουνε ως θεωρητικοί διδάσκαλοι, ως επικοινωνιολόγοι, ως διαμορφωτές της κοινής γνώμης, αλλά για να έρθουν, να μας πάρουν στην αγκαλιά τους, για να έρθουν να σκουπίσουν τα δάκρυα μας, να έρθουν να μοιραστούμε μαζί τους την χαρά μας, την λύπη μας, την στεναχώρια μας, την αγωνία μας, να γίνουν ένα με μας, να κατέβουν στον Άδη της προσωπικής μας ζωής και των προσωπικών μας δυσκολιών, να μας ακούσουν, να μας σεβαστούν, να μας εμπιστευτούν και να τους εμπιστευτούμε, να μας εμπνεύσουν την αγάπη και την εμπιστοσύνη και να μας πάρουν από το χέρι και να μας οδηγήσουν ακριβώς στην κοινωνία με τον Θεό στην κοινωνία με τα πρόσωπα της

Αγίας Τριάδος.

Γι΄ αυτό και είναι πολύ σημαντικό, πρώτιστα εμείς οι Επίσκοποι, οι Ιερείς, οι Πρεσβύτεροι και οι Διάκονοι, να αντιληφθούμε πόσο μεγάλη ευλογία είναι για τη ζωή μας και πόσο μεγάλη ευθύνη να μας ονομάζει Εκκλησία Πατέρες, να μας λέει ο λαός του Θεού Παπάδες. Τι σημαίνει Παπάς; Μπαμπάς σημαίνει, Πατέρας σημαίνει. Και ένας Ιερέας πάνω από όλα, καλείται να είναι Πατέρας ενός λαού, Πατέρας όλων των ανθρώπων και των δικαίων και των αμαρτωλών, Πατέρας χωρίς διακρίσεις, Πατέρας για όλο το ποίμνιό του, να είναι Πατέρας, ακόμη και αυτών που τον λοιδορούν, Πατέρας ακόμη και αυτών από τον κοροϊδεύουν, Πατέρας ακόμη και αυτών που μπορεί να του κάνουν τον «εξυπνάκια ή τον μάγκα», συγχωρέστε με για τη φράση, στο καφενείο του χωριού, Πατέρας ακόμη και αυτών που μπορεί να του γυρίζουν το κεφάλι από την άλλη μεριά, Πατέρας των πάντων.

Τότε είναι κανείς αληθινός Ιερέας, αληθινός Παπάς και γίνεται αληθινός ηγέτης ενός λαού και μιας περιοχής. Και πράγματι είναι μεγάλη δυσκολία, όταν μία περιοχή, όσο μικρή κι αν είναι, δεν έχει Ιερέα και στερείται Ιερέα. Και είναι ένας από τους λόγους που σήμερα ήθελα να έρθω εδώ, να λειτουργήσω εδώ, σε αυτό το ακριτικό για τη Φθιώτιδα χωριό και Ενορία της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος, αλλά συγχρόνως αυτή τη γέφυρα και νησίδα επικοινωνίας μεταξύ Φθιώτιδος και Βοιωτίας, γιατί έτσι βλέπω το όμορφο χωριό σας, το Παρόριο και σήμερα ήρθα εδώ, για να σας πω ένα μεγάλο μπράβο, που ενώ το χωριό δεν έχει Ιερέα ακόμη μόνιμο, εξυπηρετεί ο π. Σπυρίδων και οι άλλοι Πατέρες, με πολλή αγάπη και με πολλή καλοσύνη, παρά ταύτα βλέπω μία Εκκλησία κόσμημα, παρά ταύτα βλέπω ένα χωριό κόσμημα, παρά ταύτα, βλέπω στα πρόσωπά σας την αγάπη σας για τον Θεό, την αγάπη σας για την Εκκλησία, την αγάπη σας για τους Αγίους Θεοδώρους.

Τυχαίνει να αγαπώ ιδιαίτερα και τη Βοιωτία, καθώς είμαι μεν ο Φθιώτιδος, αλλά ο από Θεσπιών Φθιώτιδος, υπήρξα επίσκοπος Θεσπιών και με συνδέει η αγάπη μου και ευγνωμοσύνη μου στον κοινό πνευματικό Πατέρα όλων μας και γεννήτορα, τον Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερώνυμο, αλλά και στον Άγιο Μητροπολίτη Θηβών και Λεβαδείας κ. Γεώργιο, ο οποίος, αν και το χωριό σας δεν ανήκει στη Μητρόπολη Θηβών και Λεβαδείας, ιδιαιτέρως σας αγαπά, ιδιαιτέρως σας ευλογεί και του είμαι ευγνώμων και γι αυτό. Εύχεται για σας και όντως αυτά τα τέσσερα χωριά που ανήκουν στη Μητρόπολη Φθιώτιδος, αλλά στο Νομό Βοιωτίας, είναι μία μεγάλη και όμορφη ευλογία, για να αποτελούν έναν τόπο συνάντησης μεταξύ Φθιωτών και Βοιωτών. Έναν τόπο επικοινωνίας, έναν τόπο συναντίληψης και συνοδοιπορίας.

Τέλος, οφείλουμε σήμερα να στείλουμε και ένα μήνυμα σήμερα από εδώ κ. Βουλευτή, κ. Αντιπεριφερειάρχη και λοιποί εκλεκτοί μου Άρχοντες ότι: «Θέλουμε

Ιερείς. Έχουμε ανάγκη τους Ιερείς. Δεν είναι οι Ιερείς μία πολυτέλεια, ή είναι ένα απολιθωμένο έθιμο και προς Θεού, δεν θέλουμε τους Ιερείς για να τελούν μονάχα κηδείες και μνημόσυνα. Θέλουμε τους Ιερείς για να τελούν τη Θεία Ευχαριστία, να προσφέρουν τον εαυτό τους για να μεταλαμβάνουν οι άνθρωποι το Σώμα και το Αίμα του Χριστού, το οποίο δεν είναι πηγή ούτε ιώσεων, ούτε μικροβίων, ούτε θανάτου, αλλά είναι πηγή ζωής και κάθε ιερέας που τελεί την Θεία Λειτουργία, γίνεται φορέας ζωής και Ανάστασης.

Το εύχομαι ολόψυχα και ολοκάρδια και εύχομαι ο Θεός να δώσει και από το χωριό σας και από την περιοχή, νέους Ιερείς, οι οποίοι να έχουν τη διάθεση, να έχουν τις προϋποθέσεις και να έχουν πάνω από όλα την αγάπη για το Χριστό και τη διάθεση να δώσουν τον εαυτό τους στο Χριστό, για να ενεργεί ο Χριστός διαμέσου της αναξιότητος τους, μέσα στη ζωή του κόσμου. Σας το εύχομαι μέσα από την καρδιά μου και εύχομαι πραγματικά, να ανταμώνουμε πολλές φορές εδώ και να ανταμώνουμε για χαρές. Να είστε όλοι ευλογημένοι!».

Προ της απολύσεως, εκ μέρους του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου του Ναού και των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου του Πολιτιστικού Συλλόγου των απανταχού Παροριτών, ο Σεβασμιώτατος έγινε αποδέκτης αναμνηστικών δώρων, τα οποία συνόδευαν οι εγκάρδιες ευχές σεβασμού και αγάπης όλων των κατοίκων ανεξαιρέτως για μια υγιή, καλλίκαρπη και θεάρεστο Αρχιερατεία στον Ιστορικό Θρόνο της Μητροπόλεως Φθιώτιδος.

Στην Αρχιερατική Θεία Λειτουργία μεταξύ των ευλαβών πιστών κατοίκων του χωριού παρέστησαν και οι Άρχοντες και φορείς του Ν. Βοιωτίας. Ο Βουλευτής Βοιωτίας κ. Ανδρέας Κουτσούμπας, η Αντιπεριφερειάρχης Π.Ε. Βοιωτίας κ. Φανή Παπαθωμά, ο Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου κ. Αλέξανδρος Μήτας, οι Αντιδήμαρχοι κ.κ. Αθανάσιος Καλογριάς, Μιχαήλ Σαγιάννης και Μάριος Σακκος, ο Πρόεδρος της Τοπικής Κοινότητος Παρορίου κ. Αθανάσιος Ζησιμόπουλος, ο Πρόεδρος του Πολιτιστικού Συλλόγου απανταχού Παροριτών κ. Θεόδωρος Καλοπίτας, εκπρόσωποι άλλων φορέων, καθώς και ο Γραμματεύς της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος κ. Τριαντάφυλλος Μπολτέτσος Dr. Θεολογίας.

Μετά το πέρας της διανομής του αντιδώρου, ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών, είχε μια ευχάριστη και ιδιαίτερα εποικοδομητική συναστροφή με τους παρισταμένους τοπικούς Άρχοντες καθώς και τους κατοίκους του χωριού, οι οποίοι και εχάρησαν «χαρά μεγάλη» για την τιμητική και ιδιαίτερα ευλογητή και αγιαστική παρουσία του Σεβασμιωτάτου στο Παρόριο.